

26. Totuuden puolustajat

Viimeisten päivien sapatinuudistuksesta Jesaja ennustaa: "Näin sanoo Herra: - noudattakaa oikeutta, toteuttakaa vanhurskaus, sillä pelastus on lähellä, se tulee, kohta minä tuon julki vanhurskauteeni. Onnellinen se ihminen, joka näin tekee, autuas se ihmislapsi, joka tässä pysyy, se joka pitää loukkaamattomana sapatin pyhyiden ja varoo tekemästä pahaa."

"Samalla tavoin myös muukalaiset, jotka ovat liittyneet Herran palvelijoiden joukkoon, jotka rakastavat hänen nimeään ja kunnioittavat häntä, kaikki jotka varovat loukkaamasta sapatin pyhyttä ja pysyvät minun liitossani, he kaikki saavat tulla pyhälle vuorelleni. Minä täytän heidät riemulla, kun he rukoilevat siellä. " 1

Nämä jakeet soveltuvat kristilliseen aikaan, kuten asiayhteys 2 soittaa. Tässä ennustetaan pakanoiden kokoaminen evankeliumin välityksellä, kun Jumalan palvelijat julistavat ilosanomaa kaikille kansoille.

Herra käskää: "Sinetöi tämä opetus oppilaitteni keskellä. "3 Jumalan lain sinetti löytyy sapattikäskystä. Se on kymmenestä käskystä ainoa, joka sisältää Lainantajan nimen ja arvon. Kun paavinvalta muutti sapatin, se poisti laista sinetin. Jeesuksen opetuslapsia kehoitetaan palauttamaan se korottamalla sapattia Tuojan muistona ja hänen valtansa merkinä.

Vielä hän käskää: "Huuda kurkun täydeltä, älä arkaile, anna äänesi kaikua kuin pasuuna! Kerro kanalleni sen rikokset, Jaakobin suvulle sen synnit."

TOTUUDEN PUOLUSTAJAT

Niitä, joista Herra käyttää nimitystä 'minun kansani', on nuhdeltava heidän rikkomuksistaan. He pitivät itseään vanhurskaina Herran palvelijoina, mutta sydänten tutkijan vakava nuhde todistaa heidän polkevan Jumalan käskyjä. 4

Näin profeetta kiinnittää huomion hylättyyn käskyyn: "Ammoin raunioituneet asumuksesi sinä rakennat jälleen, pystytät rakennuksia muinaisille perustuksille, ja niin sinun nimesi on oleva: sortuneiden muurien korjaaja, maan asutuksen elvyttäjä. Jos et polje tomuun sapattia etkä aja omia etujasi minun pyhänä päivänäni, jos nimität sapattia ilon päiväksi ja Herran pyhää päivää kunnian päiväksi, jos kunnioitat sitä niin, ettet kulje omilla asioillasi, et käy kauppaa etkä aja omia etujasi, silloin saat iloita Herrasta." 5

Jumalan lakiin tuli 'sortuma', kun paavinvalta muutti sapatin. Mutta nyt on tullut aika, jolloin se on korjattava.

Aadam piti sapatin sekä viattomuuden tilassaan Eedenissä että lankeemuksensa jälkeen, kun hänet oli karkotettu katuvana kodistaan. Sitä viettivät kaikki patriarkat Abelista Nooan, Abrahamiin ja Jaakobiin saakka. Kun Herra vapautti Israelin, hän julisti lakinsa kansalle.

Oikeaa sapattia vietetty aina

Sapattia on vietetty siitä päivästä nykyaikaan asti. Vaikka "laittomuus ihmishahmossa, kadotuksen ihminen" onnistui polkemaan maahan Jumalan pyhän päivän, uskolliset sielut syrjäisissä paikoissa kunnioittivat sitä. Uskonpuhdistuksen jälkeen on jokaisessa sukupolvessa ollut muutamia, jotka ovat viettäneet sitä.

Nämä 'ikuiseseen evankeliumiin' sisältyvät totuudet ovat tunnusomaisia Kristuksen seurakunnalle hänen tulonsa aikana. "Tässä kysytään pyhiltä kestävyyttä,

SUURI TAISTELU

niiltä jotka noudattavat Jumalan käskyjä ja uskovat Jeesukseen. " 6

Ne, jotka ottivat vastaan pyhäkköä ja jumalan lakia koskevan valon, täytyivät ilolla nähdessään totuuden sopusointuisuuden. He halusivat, että valo tavoittaisi kaikki kristityt. Mutta maailman kanssa ristiriidassa olevat totuudet eivät kiinnostaneet kaikkia, jotka väittivät olevansa Kristuksen seuraajia.

Kun sapatia koskevat vaatimukset esitettiin, monet sanoivat: "Me olemme aina viettäneet sunnuntaita, meidän isämme tekivät niin, ja monet hyvät sunnuntain pyhittäjät ovat kuolleet onnellisina. Uuden sapatin pitäminen veisi meidät ristiriitaan maailman kanssa. Mitä pieni sapatinpyhittäjien joukko voi saada aikaan, kun koko maailma viettää sunnuntaita?" Samanlaisilla väitteillä juutalaiset perustelivat Kristuksen hylkäämisen ja Lutherin aikana paavin kannattajat sanoivat, että tosi kristittyjä oli kuollut katolisessa uskossa, ja siksi tuo uskonto riitti. Tällainen päättely osoittautuisi esteeksi kaikelle edistymiselle uskossa.

Monet korostivat, että sunnuntainvietto oli ollut yleinen tapa kirkossa satojen vuosien ajan. Väitteeseen vastattiin osoittamalla, että sapatinvietto oli vielä vanhempi tapa, yhtä vanha kuin maailma itse - ja Ikiaikaisen asettama.

Raamatullisten todisteiden puutteessa monet kyselivät: "Miksi meidän suurmiehemme eivät ymmärrä sapatikysymystä? Harvat uskovat samalla lailla kuin te. On mahdotonta, että te olette oikeassa ja kaikki oppineet väärässä."

Tällaisten vastaväitteiden kumoamiseksi tarvitsi vain lainata Raamattua ja viitata siihen, miten Herra oli menetellyt kansansa suhteen kaikkina aikoina. Syy siihen, miksi hän ei useammin valitse oppineita ja vaikutusvaltaisia ihmisiä johtamaan uudistuksissa, on,

TOTUUDEN PUOLUSTAJAT

että he luottavat uskontunnustuksiinsa ja teologisiin järjestelmänsä eivätkä tunne tarvitsevansa Jumalan opetusta. Joskus totuutta julistamaan kutsutaan vain vähän koulusivistystä saaneita ihmisiä, ei siksi että he ovat oppimattomia, vaan siksi että he eivät ole liian omahyväisiä oppimaan Jumalalta. Heidän nöyryytensä ja kuuliaisuutensa tekee heistä suuria.

Muinaisen Israelin historia valaisee hätkähdyttävällä tavalla adventistien kokemusta. Jumala johti kansaansa adventiliikkeessä samalla tavalla kuin hän johti Israelin lapset pois Egyptistä. Jos kaikki, jotka osallistuivat työhön vuonna 1844, olisivat ottaneet vastaan kolmannen enkelin sanoman ja julistaneet sitä Pyhän Hengen voimassa, maailma olisi jo vuosia sitten tullut varoitetuksi ja Kristus olisi tullut lunastamaan kansansa.

Ei Jumalan tahto

Jumalan tahto ei ollut, että Israel vaeltaisi neljäkymmentä vuotta erämaassa. Hän halusi johtaa heidät suoraan Kanaaniin ja tehdä heistä siellä pyhän, onnellisen kansan. Mutta he eivät päässeet sinne, "perillepääsyn esti epäusko".⁷ Samoin ei ollut Jumalan tahto, että Kristuksen tulo viivästyisi niin pitkään ja hänen lapsensa joutuisivat jäämään niin moniksi vuosiksi tähän synnin ja surun maailmaan. Epäusko erotti heidät Jumalasta. Armossaan maailmaa kohtaan Jeesus viivyttää tuloaan, jotta syntiset kuulisivat varoituksen ja löytäisivät suojan ennen Jumalan vihan vuodattamista.

Nyt kuten ennenkin totuuden julistaminen herättää vastustusta. Monet hyökkäävät pahansuovasti niiden luonnetta ja vaikuttimia vastaan, jotka ryhtyvät puolustamaan epäsuosittua totuutta. Eliaa sanottiin Israelin häiritsijäksi, Jeremiaa petturiksi ja Paavalia temppelin saastuttajaksi. Siitä päivästä tähän asti

SUURI TAISTELU

niitä, jotka ovat tahtoneet olla uskollisia totuudelle, on syytetty kapinallisiksi, harhaoppisiksi ja lahkolaisiksi.

Pyhien ja marttyyrien tunnustus uskostaan, heidän esimerkinsä pyhyydestä ja tinkimättömästä reellisyydestä synnyttää rohkeutta niissä, jotka nyt kutsutaan Jumalan todistajiksi. Tänä aikana Jumalan palvelijoita kehoitetaan: "Anna äänesi kaikua kuin pasuuna! Kerro kansalleni sen rikokset, Jaakobin suvulle sen synnit." "Sinut, ihminen, minä olen pannut Israelin kansan vartiomieheksi. Kun kuulet suussani sanan, sinun tulee varoittaa maanmiehiäsi minusta." 8

Suuri este totuuden vastaanottamiselle on, että siitä seuraa vaikeuksia ja arvostelua. Tämä on ainoa totuutta vastaan esitetty väite, jota totuuden kannattajat eivät ole pystyneet kumoamaan. Mutta Kristuksen todelliset seuraajat eivät odota, että totuus tulisi suosituksi. He ottavat vastaan ristin ja sanovat Paavalin tavoin: "Tämä hetkellinen ja vähäinen ahdinkomme tuottaa meille määrättömän suuren, ikuisen kirkkauden." Mooseksen tavoin he pitävät "Kristuksen osaksi tulevaa häväistystä suurempana rikkautena kuin koko Egyptiin aarteita". 9

Meidän on valittava oikea, koska se on oikein, ja jätettävä seuraukset Jumalan huomaan. Suurista uudistuksista maailma saa kiittää ihmisiä, joiden toimintaa ovat ohjanneet periaatteet, usko ja rohkeus. Sellaisten ihmisten on vietävä uudistustyötä eteenpäin tänäkin aikana.